

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angelček“

Štev. 2.

V Ljubljani, dne 1. februvarja 1905.

Leto XXXV.

Mimo doma.

Hodila mati je na hribček
Ozirat se na južno stran;
Ko zarja jutranja je rdela,
Že zrla je čez širno plan.

Še predno plan je orosela,
Rosno je bilo nje oko;
Najprvo je molitev njeno
Jutránje slišalo nebo.

Popotnik včasih je po cesti
Korakal pod večerni čas,
In takrat stara, siva mati
V roke je skrila svoj obraz.

Veselo ptički prileteli
V domači kraj so črez morjé;
Smejala se je pomlad v cvetju
A mati lila je solzé.

Enkrat zvečer do njene koče
Prispel je vendar trd korak,
Pogledal nekdo je skoz okno —
In šel naprej je v nočni mrak.

Od takrat stara siva mati
Nikdár ni več zaplakala
In več na hribčku za vasico
Ni mlade zore čakala.

Zaprla se je v trhlo kočo,
Njen dom je grob, njen up je strt,
Oj nehvaležnost, nehvaležnost,
Ti si grenkejša kakor smrt!

Slavko Slavič.

30/5 05

5.10.1905